

всѣка работа, достойно изпълнена, е почитена. Мнозина се срамуватъ отъ работата, вследствие на което изпадатъ въ смѣшни положения.

Единъ богаташъ си купилъ една голѣма пуйка, но се срамувалъ да я носи и потърсилъ нѣкое момче да я занесе до дома му. Намѣрилъ нѣколко момчета, но нито едно отъ тѣхъ не се съгласило да носи пуйката му, защото давалъ малко — само единъ доларъ. Всички му искали по три долара. Най-после единъ господинъ, свидетел на пазарлъка, се приближилъ до богаташа и му казалъ: Азъ ще ви услужа, ще занеса пуйката до дома ви. — Вие ли? Колко искате? — Ще ми дадете колкото намѣрите за добре. Богаташътъ се съгласилъ на това условие, далъ пуйката въ ржцетъ на носача и тръгналъ напредъ. Като стигналъ вкжши, той взелъ пуйката отъ ржцетъ на носача и казалъ: Заповѣдайте, вземете възнаграждението си! — Нѣма нужда, нищо не искамъ. — Защо? Да не би и ти, като другитъ, да искашъ три долара? — Нищо не искамъ, господине. Доволенъ съмъ, че можахъ да ви услужа. Въ този моментъ той подалъ картичката си на богаташа. Последниятъ прочелъ картичката и останалъ крайно засраменъ. Носачътъ му билъ председателътъ на Съединенитъ Щати. Богаташътъ се почудилъ, какъ не го позналъ, та се изложилъ така предъ него.

Какво показва този примѣръ? — Нищо друго, освенъ изопаченитъ човѣшки разбирания за моралъ. Значи, морално е да коли човѣкъ